

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10270 af 20/06/2023 (Gældende)

Offererstatningslovens § 11 a - Retskrav, nævnets j.nr. 23-520-16621, 23-520-16607 og 23-520-16606

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Erstatningsnævnet, j.nr. 23-520-16621, 23-520-16607 og
23-520-16606

Offererstatningslovens § 11 a - Retskrav, nævnets j.nr. 23-520-16621, 23-520-16607 og 23-520-16606

Ansøgerne (mor og to søstre) var pårørende til en skadelidt, som afgik ved døden, idet han blev stukket med en kniv. Der var tale om en tilståelsessag, og skadevolder blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1. Ansøgerne nedlagde i retten påstand om erstatning og godtgørelse. Skadevolderen bestred erstatningspligten og kravenes størrelse for så vidt angik alle tre ansøgere. Retten tilkendte den dræbtes mor erstatning for begravelsesudgifter og helbredelsesudgifter, den ene søster blev tilkendt erstatning for helbredelsesudgifter og godtgørelse for svie og smerte, og den anden søster blev tilkendt erstatning for forsinket uddannelse og erstatning for udgift til en lægeerklæring. Derudover blev de alle tre tilkendt efterladtegodtgørelse på 50.000 kr. som følge af den lidelse og krænkelse, de var blevet påført ved hændelsen.

Erstatningsnævnet vurderede, at ansøgerne ikke var direkte eller indirekte skadelidte som følge af hændelsen. Udgangspunktet var derfor, at nævnet alene kunne tilkende godtgørelse og erstatning efter offererstatningslovens § 2. Nævnet var dog i medfør af offererstatningslovens § 11 a, stk. 1, bundet af rettens bestemmelse. Nævnet tilkendte derfor erstatning og godtgørelse i overensstemmelse med dommen. Helbredelsesudgifterne blev dog henvist til dækning hos ansøgernes ulykkesforsikringer i medfør af offererstatningslovens § 7.

Nævnet bemærkede i sine afgørelser, at nævnet alene havde tilkendt godtgørelse og erstatning som følge af rettens dom, som nævnet var bundet af, jf. offererstatningslovens § 11 a, stk. 1.